

OGLED RAZSTAVE ANDYJA WARHOLA V GORICI IN OBISK ŠTANJELA

Gorica in Nova Gorica sta v sklopu letošnje evropske prestolnice kulture kot enega osrednjih dogodkov postavili razstavo ameriškega popart umetnika Andyja Warhola z naslovom *Andy Warhol. Okraj meja*. Za umetnostnozgodovinski krožek je bil obisk razstave edinstvena priložnost, da si ogledamo kar lepo število izbranih del enega najbolj prepoznavnih svetovnih umetnikov.

Skupini umetnostna zgodovina in kulturna klepetalnica sta za datum ogleda določili 23. marec. V Gorici v palači Attems Petzenstein, kjer je bila razstava postavljena, nas je sprejel vodič, ki nas je popeljal skozi delo in življenje tega posebnega slikarja, grafika ter tudi filmskega ustvarjalca. Warhol, sin slovaških priseljencev v Ameriko, je deloval v sredini prejšnjega stoletja. Sprva se je začel uveljavljati kot ilustrator reklamnih oglasov za čevlje, kasneje čedalje bolj kot umetnik smeri, znane kot popart. Ta je svoj navdih našla v potrošniški kulturi, množičnih medijih ter v svetu filma in glasbe. V Warholovem ateljeju, ki ga je poimenoval Tovarna, se je takrat zbiralo mnogo tedanjih ustvarjalec in somišljenikov, tam je skupaj s sodelavci ustvarjal svoja dela, predvsem v tehniki sitotiska. Na razstavi je bilo tako mogoče videti njegove znane pločevinke juh Campbell's, potrete Maa Zedonga, Jackie Kennedy, tedanjih monarhinj, Micka Jaggerja, Marilyn Monroe ter portrete drugih filmskih in glasbenih ikon. Te motive je rad upodobil večkrat v zaporedju v različnih živahnih barvnih odtenkih. Predstavljenih je bilo tudi lepo število ovitkov vinilnih plošč tedanjih najpopularnejših glasbenikov, ko so Blondie, The Velvet Underground, Rolling Stones in drugi. Prav za skupino Rolling Stones in njihov album Sticky Fingers je oblikoval ovitek, ki je tedaj veljal za kontroverznega. Warhol je bil tudi osebnostno nekoliko bolj nenavaden človek, ki je slovel po tem, da je rad nosil lasulje, imel mačke, ki so imele vse isto ime in si v nekem obdobju svojega življenja želel postati maneken. Prav zato je bilo vodenje po razstavi popestreno z množico zanimivih zgodb in prigod iz njegovega življenja. Nenazadnje je človek, na katerega so streljali in ki je znan po citatu, da vsak človek dobi svojih 15 minut slave. Razstava se zaključuje še z enim njegovim citatom, ki spremlja podobo Botticellijeve Venere, in sicer: »Nisem še srečal osebe, ki ne bi bila lepa.«

Po obisku razstave smo pot nadaljevali proti Štanjelu. Tam nas je sprejela vodička, ki nas je popeljala skozi vas ter po čudovito zelenem in dišečem Ferrarijevem vrtu. Postregla nam je z zanimivimi podatki iz zgodovine Štanjela ter življenja in dela Maksa Fabianija, arhitekta in urbanista, ki je poskrbel za povojno ureditev Štanjela in Ferrarijevega vrta. V planu je bil tudi ogled Spacalove galerije, vendar je bila ta zaradi postavljanje razstave Zorana Mušiča, takrat žal zaprta. Namesto tega smo si ogledali interaktivni muzej Narava in človek na Krasu, ki predstavlja življenje tamkajšnjega človeka ter naravo in kulturo te z burjo značilne pokrajine.

Tina Renko, mentorica
foto: Irena Štemberger